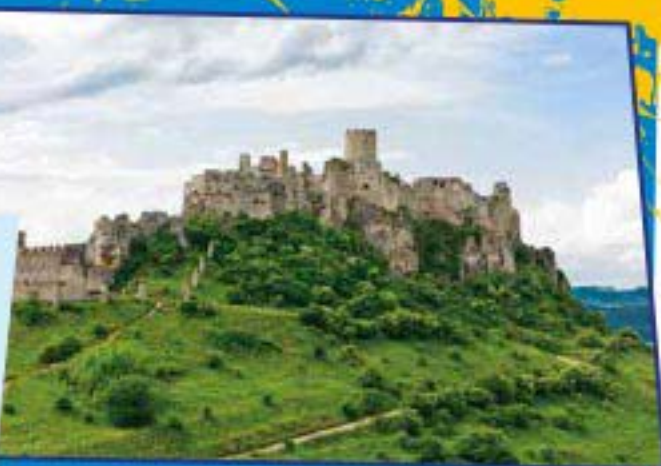

Alagaësie

Alagaësie je velké království v čele s králem nebo královnou, ve kterém žijí lidé, elfové, trpaslíci, dračí a další tvorové. Na severu se rozkládají lesy Du Weldenvardeen, ve kterých žijí elfové, a největším městem těchto lesů je nádherná Ellesméra. Po celé délce západního pobřeží se táhnou Dračí hory a na obzoru je vidět ostrov Vroengard. Další hory, Beorské, se tyčí u mořského pobřeží na jihu. Na východě země se rozkládají rovné pasevny zvolna přecházející v nehosinnou poušť Hadarak, která zabírá střed země. Alagaësie je domovem dračice Safiry a jejího jezdcera Eragona.

Na hřbetě draka

Přijela jsem do přístavu Reavstone, kde se to hemžilo lidmi, a já si razila cestu davem ke zvláštní dvojici, která mě měla doprovázet. Ti dva nešli přehlédnout. Obrovský modrý drak Safira a její jezdec Eragon. Pozdravila jsem je a představila jsem se. „Děkuji, že mě tady provedete.“

„Kvetha Fricar!“, přivítal mě Eragon. „Já i Safira tě tu srdečně vítáme a těšíme se na naši společnou cestu. Pokud nebudeš nic namítat, vyrazíme hned.“ Blondatý

jezdec se vyhoupl Safire na hřbet a natáhl ke mně ruku. Hrnouzou jsem vytréštila oči.

„Myslela jsem, že pojedeme na koni,“ namítla jsem.

Safira sklonila hlavu a ščouchla do mě. Dokonce se mi zdálo, že na mě mrkla. Eragon se usmál. „Safira říká, že se nemáš čeho bát, nenechá tě spadnout. A já říkám, že takhle to bude rychlejší a dobrodružnější.“

Zhluboka jsem se nadechla a s Eragonovou pomocí se posadila před něj. Vyděšeně jsem vyjekla, když Safira mávla křídly

a my se vznesli do vzduchu. Se zavřenými očima jsem se přitiskla k Eragonovi a bála se, že spadnu. Když jsem konečně sebrala odvalu a podívala se dolů, spatřila jsem blyštící se oceán za námi a poušť Hadarak a Beorské hory, ke kterým jsme mířili.

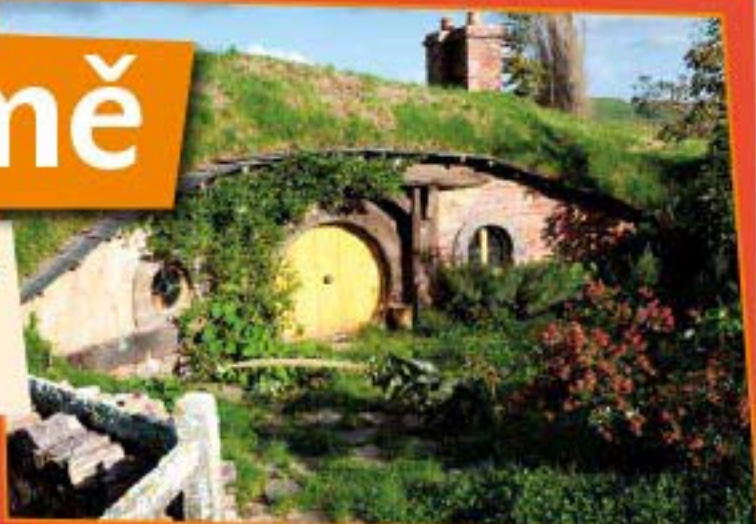
„Tak už chápeš, proč radši létám, než jezdím na koni?“ smál se Eragon.

„Ve starověkém jazyce to znamená „Zdravím, příteli.“

Martna doporučuje knihu Odkaz dračích jezdců (Christopher Paolini).

Středozemě

Středozemě je fiktivní kontinent ve světě J. R. R. Tolkiena, na kterém žijí elfové, lidé, trpaslíci, skřeti, hobiti a ent, oživené stromy chránící lesy. Na severozápadě leží Kraj, což je země, kterou obývají hobiti. Hlavním městem Kraje je Velká Kopanina a další významná města jsou Hobitín, Žabovřesky, Bralův Městec a další. Právě z Hobitína pochází slavný hobit Bilbo Pytlík.

Cesta za dobrodružstvím

Stála jsem před krásnou hobiti norou v Hobitíně a tloukla na dvířka. „Haló, pane Bilbo? Jste doma?“ volala jsem a nenápadně nakukovala dovnitř malým okýnkem, za kterým stál květináč s muškátem. „Přiu reportáž o Středozemě a sháním někoho na rozhovor a jako doprovod do Roklinky. A vy jste ve vesnici prý jediný, kdo cestoval dál než za hranice Kraje...“

Dveře se otevřely a ven vyběhl nadšený hobit. Měl tmavé kudrnaté vlasy, byl bosý a výškou mi dosahoval sotva po pás. „Dobrý den, to je úžasné. Všichni chtějí, abych vyprávěl, ale vy chcete vyrazit za dobrodružstvím?“ Po rychlém seznámení jsme nasedli

na poníky a zamířili ven z Hobitína. Příroda kvetla a letní počasí si všichni hobiti užívali venku. Buď pracovali na zahrádkách, nebo jen tak lenořili před svými norami.

Bilbo mě dlouhé hodiny vodil po Kraji a ukazoval mi všechny jeho krásy, až nakonec naznal, že bych měla vidět elfské sídlo Roklinku. Srdce mi poskočilo radostí, protože sama bych si mezi vznešené elfy netroufla, a proto jsem byla nadšená, že mě tam Bilbo chce vzít.

Roklinka byla úžasná, její věže se tyčily do výšky a uvnitř nás přivítal její pán, elf El-

rond. Měla jsem štěstí, protože se zde zrovna v době mé návštěvy zdržoval Legolas, vysoký, štíhlý elf se světlými vlasy.

Bilbo se omluvil, že musí ještě něco vyřídít s Elrondem a poté vyrazíme zpátky do Hobitína. Legolas byl tak laskavý a vzal mě na nádvoří, kde mě učil střílet z luku, abych se při čekání na Bilba nenudila.

U knihy Hobit (J. R. R. Tolkien) se nebudete nudit ani vy. Martna